

Men jeg vil gerne slutte af med at sige, at regeringen vil gøre meget for at sikre, at der er et bredt flertal bag det her forslag, som jeg mener er et nødvendigt og et rigtigt skridt til at sikre Danmark bedst muligt mod terror.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger, men først: Hvis der er nogen, der har undret sig over, at ministeren har talt i så lang tid, så er det, fordi ministeren ligesom ordførerne har haft dobbelt taletid, dvs. op til en halv time, og ministeren brugte kun 28½ minut.

Så alle har holdt sig inden for taletiden, og det håber jeg også man vil gøre under de korte bemærkninger. Den første korte bemærkning er til fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for nogle meget detaljerede svar på alle ordførertalerne. Det synes jeg er imponerende efter sådan en lang debat.

Ministeren nævnte bl.a., at det ikke var første gang, Det Radikale Venstre kritiserede processen. Vi kritiserede, at den ikke var grundig nok, at den var forhastet og sjusket, og at den ikke var op til standarden. Der er jo en grund til, at vi kritiserer og har kritiseret den flere gange, og det er, at vi faktisk mener det, og at vore forventninger er højere end som så. Vi forventer faktisk, at regeringen kan gøre sit arbejde grundigt og seriøst og begrunde de ændringer, den vil foreslå på baggrund af fornuftige analyser af gældende lovgivning. Så det er simpelt hen, fordi vi har forventninger, der er ganske høje, og dem har regeringen ikke indfriet, og det beklager vi selvfølgelig. Det vil vi også have lov til at sige.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at da ministeren nævnte allersidst her, at der kunne være en chokeffekt efter en terrorhandling, så er det helt klart, at den lovgivning, der blev foretaget i 2002, var kommet til veje på grund af chokeffekten efter den 11. september 2001. Den var vi alle sammen ofre for, vi blev alle sammen præget af den. Det er der ikke noget mærkeligt eller noget forkert i.

Det forpligter os så efterfølgende til at spørge: Hvordan var den lovgivning så, vi vedtog i 2002 i lyset af 11. september? Var den god nok, var den tilstrækkelig? Er det virkelig nødvendigt at øge den, eller skal vi ikke justere den på nogle punkter? Det analysearbejde har ikke fundet

sted nogen steder, så vidt jeg overhovedet har kunnet finde ud det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg godt ved, at Det Radikale Venstre har været utilfreds med processen, og jeg skal i hvert fald gøre alt, hvad jeg kan, under udvalgsarbejdet for at besvare de spørgsmål, der måtte være, og som kunne medvirke til, at Det Radikale Venstre føler sig mere beroliget og føler sig bedre dækket ind af de svar, der bliver givet.

Som sagt kan man være politisk uenige om mange ting, men det er ærgerligt, hvis det er processen og forberedelsen, der gør, at folk ikke er tilfredse og ikke er trygge ved det.

Så vil jeg også sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg erkender, og det tror jeg alle gør, at efter angrebet i USA den 11. september 2001 var der et meget stort behov for at vise handlekraft fra FN, fra EU osv. Men jeg synes faktisk, hvis man kan tale om noget godt efter terrorangrebet i London, at så var det gode faktisk, at i EU-kredsen, hvor vi mødtes meget få dage efter, var der altså ikke nogen, der gik ud og sagde, nu skal vi ditten, og nu skal vi datten. Da anerkendte man, at eftertænkning egentlig var det bedste middel i kampen mod terror, og derfor har vi også brugt lang tid på at gennemgå, hvad der var nødvendigt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og jeg skal nok lige sige i forlængelse af det med den dobbelte taletid til både minister og medlemmer, at det altså ikke gælder de korte bemærkninger. Der er det stadig væk kun maks. 60 sekunder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var ærgerligt.

Så lader vi denne forberedelsesproces hvile. Det er jo sket, og der er ingen grund til at skændes om fortiden, vi vil nøjes med at skændes om fremtiden. Det er alligevel det sjoveste.

Derfor vil jeg godt spørge meget interesseret. Ministeren roste meget Socialdemokratiet for det bløde eller det venlige imødekommande oplæg, der kom fra Socialdemokratiet, og det lød, som om der allerede var forhandlinger i fuld gang om, hvordan man skulle nå et kompromis, og hvordan man kunne få Socialdemokratiet til at stemme for denne lovpakke.